

Plán ÚSES z pohledu projektanta

biogeografická diferenciacie území - vymezení skupin typů geobiocénů (STG)

Plán ÚSES ORP Cheb

Plánu ÚSES ORP Litomyšl

Mgr. Martin Novotný

Mgr. Lucie Buryšková

Urbanistické středisko Brno, spol. s r.o.

Biogeografická diferenciacie jako součást metodických základů vymezování ÚSES – **vymezení skupin typů geobiocénů (STG)**

Metodické principy vymezení ÚSES:

Princip biogeografické reprezentativnosti

Princip funkčních vazeb ekosystémů

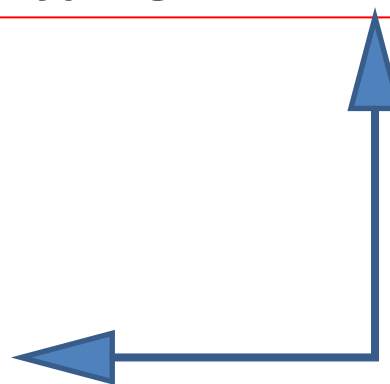
Princip přiměřených prostorových nároků

Princip zohlednění aktuálního stavu krajiny

Princip zohlednění jiných limitů zájmů v krajině

Princip posloupnosti a vzájemné návaznosti hierarchických úrovní ÚSES

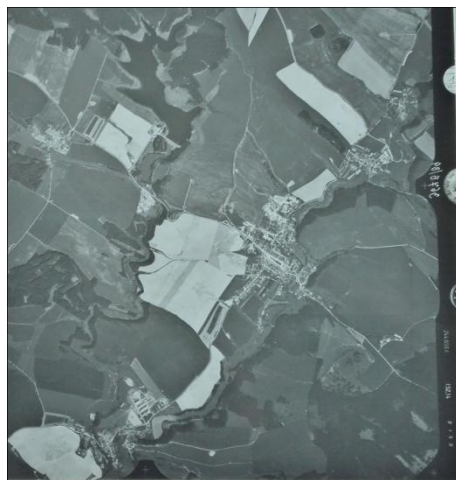
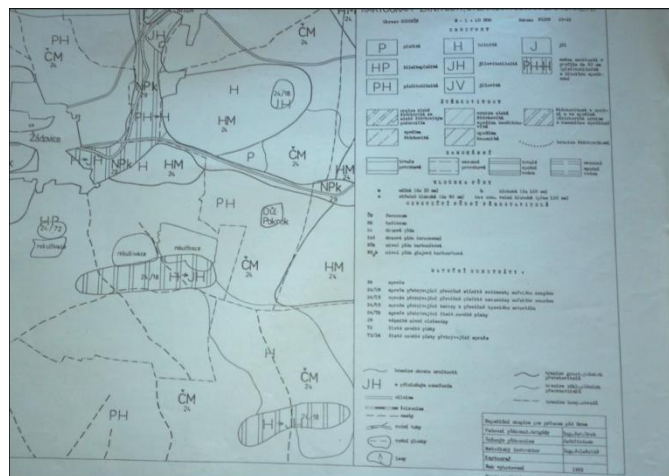
Princip přiměřené konzervativnosti

Vymezení STG v generelech ÚSES od r. 1992

„Analogové“ podklady – historie vymezování STG

- BPEJ (VUMOP)
- komplexní průzkum půd (VUMOP)
- typologické mapy (ÚHÚL Brandýs n.L.)
- lesní hospodářské plány a osnovy (jednotlivé lesní správy)
- oblastní plány rozvoje lesa (ÚHÚL)
- geologická mapa ČR (Česká geologická služba)
- soubor dalších účelových geografických map (1:50 000)
- letecké snímky (VGÚ Dobruška)

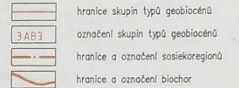
JASINOV, NÝROV, OŘECHOV

1. PRŮZKUMY A ROZBORY

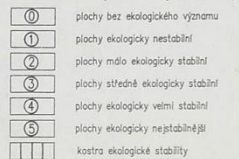
Geografická typizace

klimatické poměry	půdní typ	půdní druh	geomorf.	geologie	trifická fáza	režim půdní vláhy	potenciální společenstva
2. vegetační stupeň buka – dubový průměrná roční teplota 6,5 °C roční úhrn srážek 600 mm	hnědá půda, středně kyselá	pisčita, spyka	mírné svahy	permské pískovce	oligotrofní	normální	2A3 – zkrslé borodoubrovny
	hnědá půda mírně kyselá	hlinito-písčita vysychavá	mírné svahy	permské pískovce, fyl., rula	oligo-me- zotrofní	normální	2AB3 – bukové doubrovny
	hnědá půda mírně kyselá	hlinito-písčita	mírné svahy a plošiny	permské pískovce, fyl., rula	mezotrofní	normální	2B3 – typické bukové doubrovny
	šedá rendzina	hlinito-písčita	mírné svahy a plošiny	vápenné opuky	mezotrofní makrotrfní	omezená	2B02 – bukové doubrovny vysychavé
3. vegetační stupeň dub – bukové průměrná roční teplota 7 °C roční úhrn srážek 650 mm	hnědá půda a hnědá a pásovaná	hlinito-písčita	mírné svahy plošiny	opuky, permské sl. a pískovce	oligotrofní oligo-me- zotrofní	suché normální	3A – AB 1,2,3 bory s dubem bukovými doubrovny
	hnědá půda	pisčito-hlinita	mírné svahy a plošiny	fytil.rula	mezotrofní	normální	3B3 – typické dubové bučiny
	nevývinutá hnědá půda	kamenitá	kamenité svahy	permské p. opuky, amfi- bit	mezotrofní nitrofilní	normální	3B03 – lípo-javoro- vú dubové bučiny
4. vegetační stupeň bukový průměrná roční teplota 7,5 °C	hnědá půda středně kyselá	hlinito-písčita dřevitá	mírné svahy a plošiny	permské p. opuky, fyl., drab.rula	oligotrofní oligo-me- zotrofní	normální zamokřená	4A-AB 3,4 – buky s dubem a jálí
	pisčito-hlinita oligo- hlinito- pisčita	stinné polo- hny, písčité	stinné polo- hny	permské p. opuky, amfi- bit	mezotrofní	normální	4B3 – typické bukové bučiny
	hlinito-hlinita	dv. potoků, opuky	dv. potoků, opuky	oluvňová napáveniny	mezotrofní nitrofilní	normální	4B03,3,4 – bučiny s javorem, jasanov. oliv.
5. vegetační stupeň jedle – bukové	hnědá půda ogledená, hnědý díel	pisčito-hlinita oligo- hlinito- pisčita	stinné polo- hny s potoky ploché haly	opuky,kulm. drab.aluv. napáveniny	mezotrofní	zamokřená mokrá	5B4,5 – bukové jedlna, jedlna

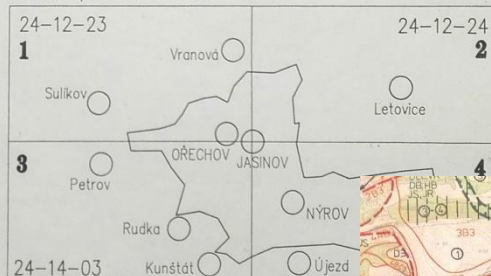
Biogeografická diferenciace území

Hodnocení území podle ekologické stability

Klad listů map v měřítku 1 : 10 000

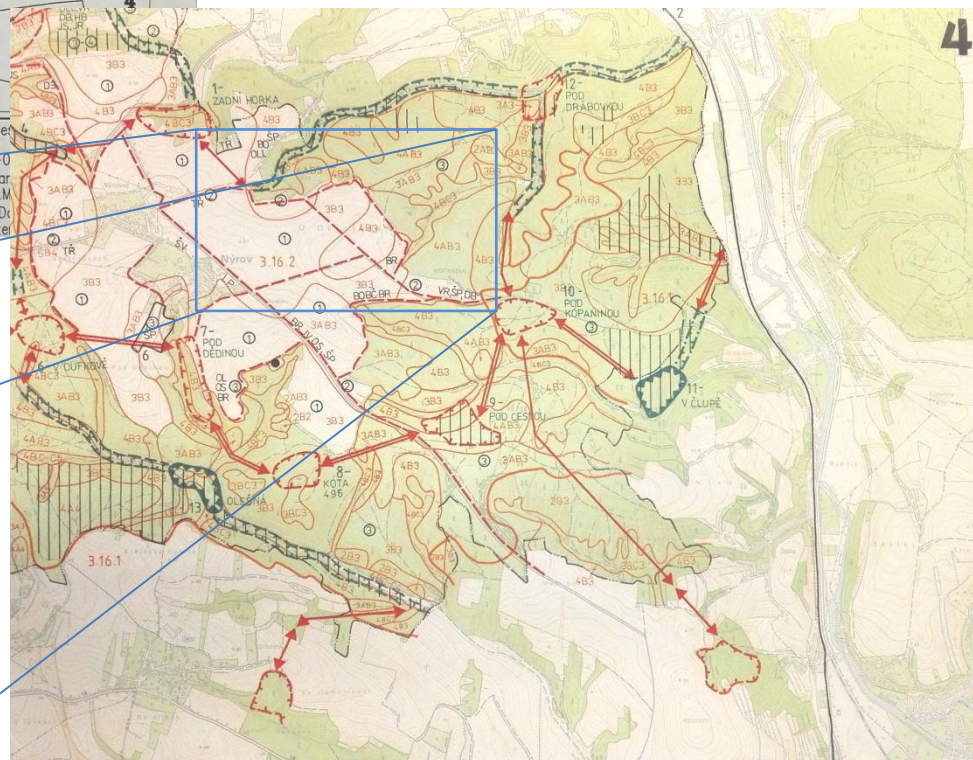
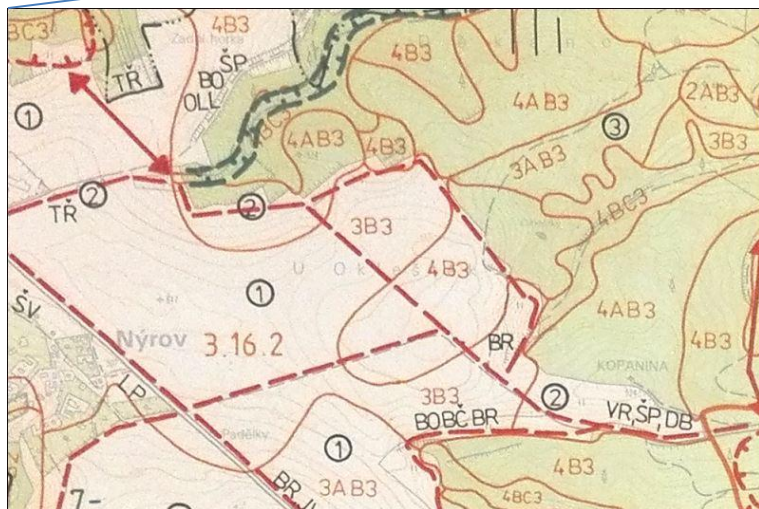

2. NÁVRH MÍSTNÍHO ÚSES

Generel územního systému ekologické stability místního významu 1 : 10 000

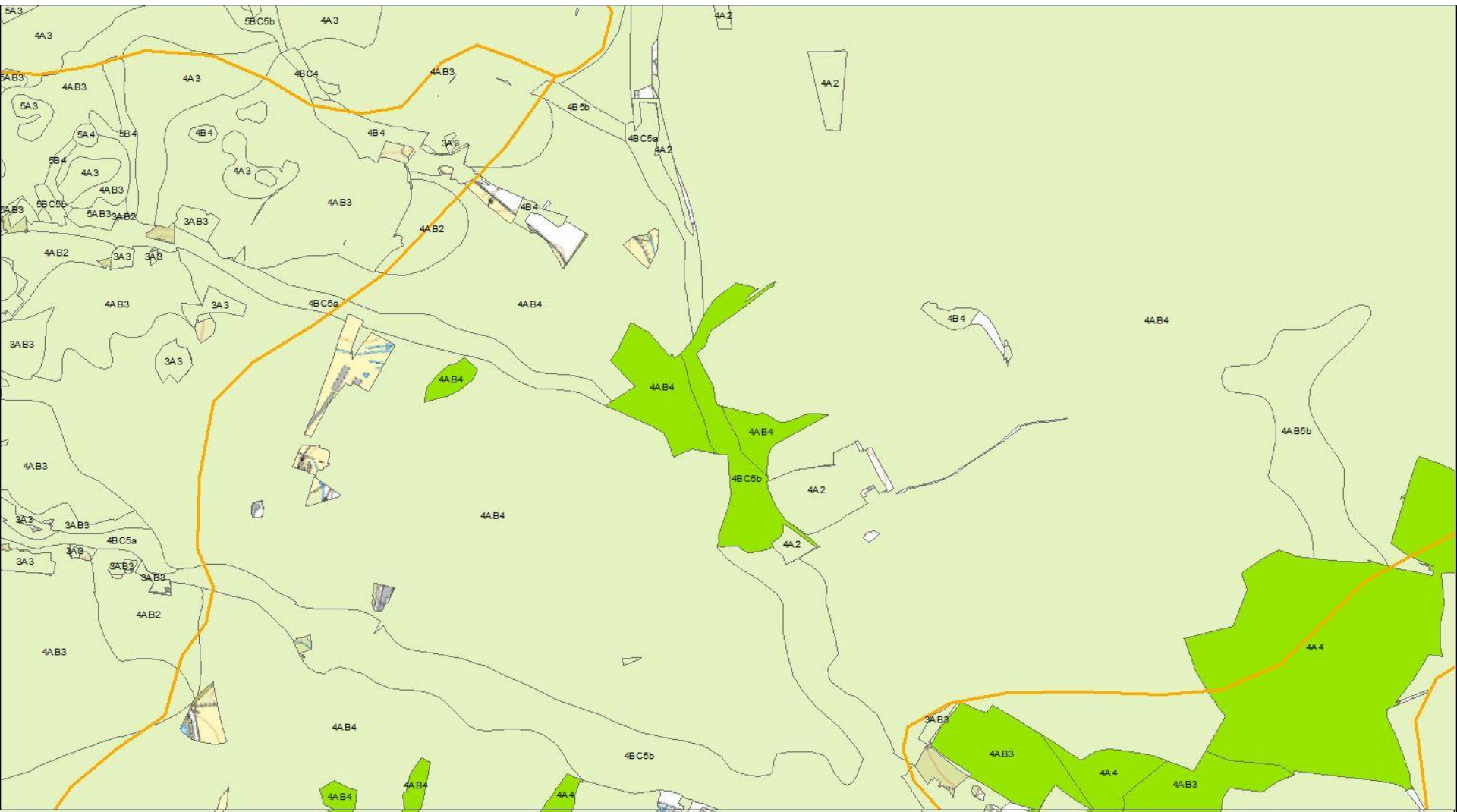
Pořizovatel : Okresní úřad
Zakázkové číslo : 93-0
Zpracovatel: Urban
Mgr. M
Ing. D
Datum : květen

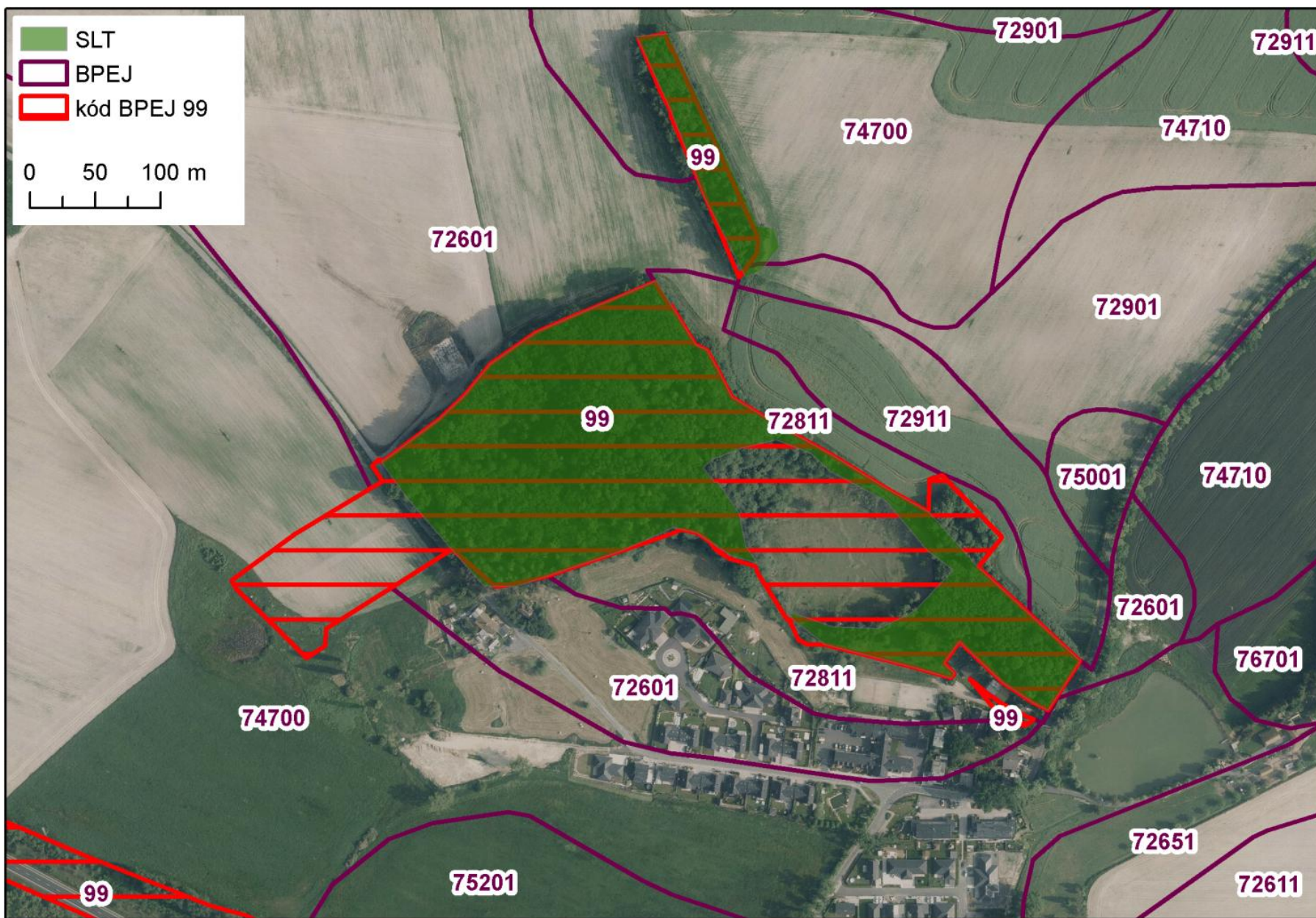

Generel ÚSES
Jásinov, Nýrov,
Ořechov

(Urbanistické středisko Brno, 1993)

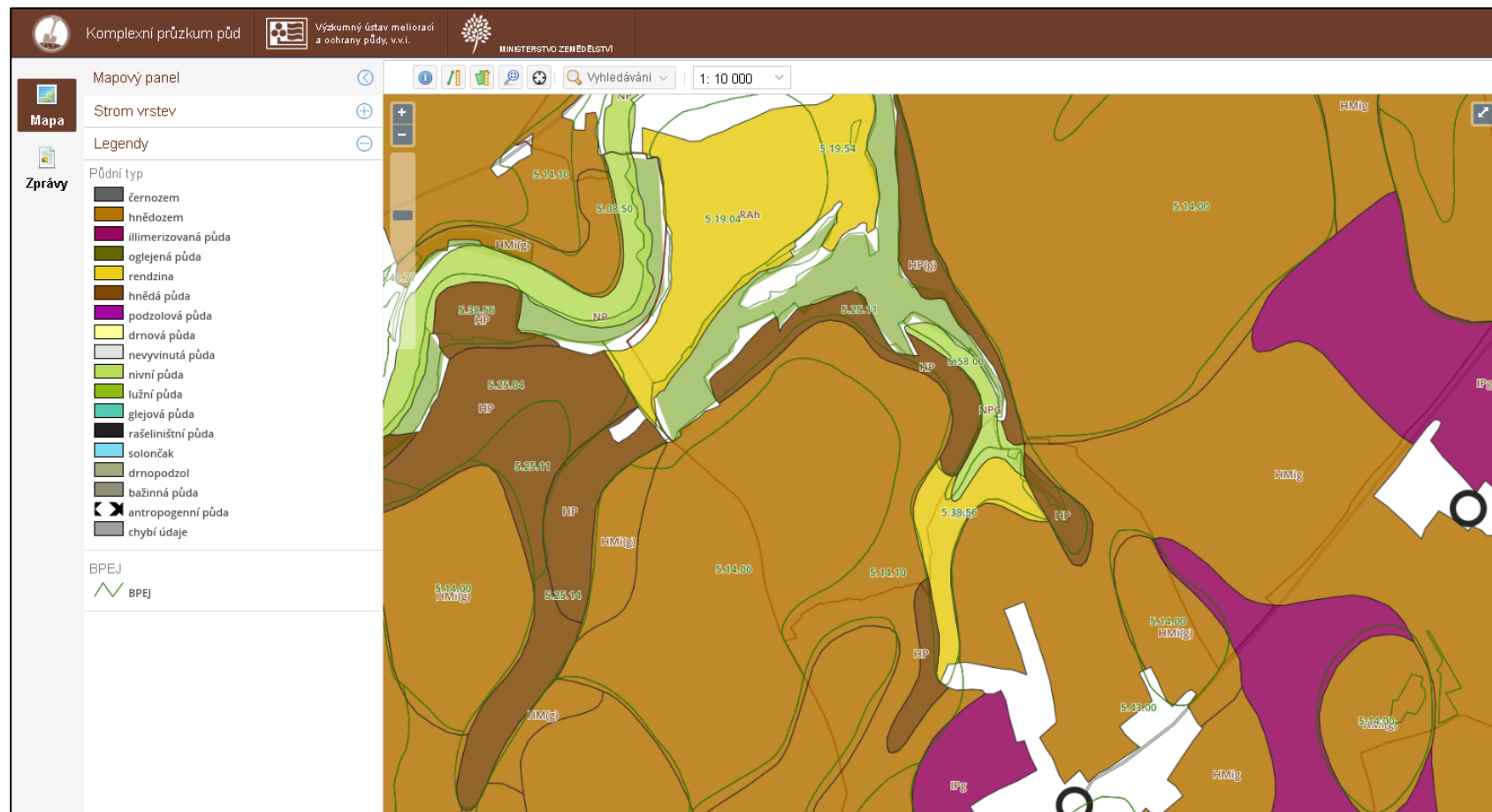
Postup při vymezení skupin typů geobiocénů s využitím vektorových dat BPEJ a SLT

Problematické okruhy:

- vymezení STG v území s absencí podkladů o půdách
- návaznost datových sad BPEJ a SLT (vznik „třísek“)
- koordinace hranic STG a biochor
- individuální zatřídění některých hlavních půdních jednotek v rámci BPEJ

BPEJ 40 a 41 – velmi široký záběr půdních typů, dle převodního klíče trofická řada A, AB, B, BD, D. Půdy se sklonitostí vyšší než 12 stupňů, kambizemě, rendziny, pararendziny, rankery, regozemě, černozemě, hnědozem a další, zrnitostně středně těžké lehčí až lehké, s různou skeletovitostí, vláhově závislé na klimatu a expozici

BPEJ 41 - půdy jako u HPI 40 avšak zrnitostně středně těžké až velmi těžké s poněkud příznivějšími vláhovými poměry

Vymezení půdních typů dle různých mapových podkladů BPEJ 38 - Kambizemě litické, kambizemě modální, kambizemě rankerové a rankery modální stejná lokalita dle komplexního průzkumu půd (průzkum půd v letech 1960 až 1972) – rendzina

Děkuji za pozornost.